

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

לפני:

כב' השופטת אורית יעקבס
נציג ציבור (עובדים): מר עאטף טאטור
נציג ציבור (מעסיקים): מר עזרא מועלם

אופיר גרינוולד ת.ז. 300432408
ע"י ב"כ עוה"ד דרור חייק

התובעת/הנתבעת שכנגד

-

אלאורית בע"מ ח.פ. 514557198
ע"י ב"כ עוה"ד יאיר ארן

הנתבעת/התובעת שכנגד

פסק דין

1

2

3 1. האם זכאית התובעת לקבל מהנתבעת סכומים כלשהם בגין תקופת עבודתה
4 ובגין סיומה של תקופה זו ובמיוחד בגין העובדה שפוטרה, תוך שלילת פיצויי
5 פיטורים ודמי הודעה מוקדמת וזאת בשל הפרות משמעת חמורות שייחסה לה
6 הנתבעת - אלו השאלות בהן עלינו לדון במסגרת פסק דין זה כשבנוסף עלינו
7 להכריע בגורל התביעה שכנגד, שהגישה הנתבעת כנגד התובעת.

8

9

2. מהלך הדיון

10 בתאריך 6/6/13, התקיים דיון מוקדם, לפני ראש ההרכב, במסגרתו נוסחה גם
11 רשימת מוסכמות.

12 בתאריך 1/5/14 התקיימה ישיבת הוכחות במהלכה נחקרו התובעת ועד
13 הנתבעת - מר נדב קורדו (להלן: "נדב" או "מנהל הנתבעת" או "המנהל"), על
14 תצהירי עדותם הראשית.

15 בהמשך הגישו הצדדים את סיכומיהם כשבתאריך 11/11/14, הגישה התובעת
16 את סיכומי תשובתה והתיק הבשיל למתן פסק דין.

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

- 1 **להלן רשימת העובדות המוסכמות והרלוונטיות:** **3.**
- 2 **א.** התובעת עבדה אצל הנתבעת כברמנית.
- 3 **ב.** בין התובעת לבין הנתבעת התקיימו יחסי עובד-מעסיק מחודש יוני
- 4 2011 (בתלושי השכר נרשם תאריך תחילת עבודה 1/6/11) ועד לתאריך
- 5 2/7/12, שאז קיבלה התובעת מכתב פיטורים.
- 6 **ג.** שכרה השעתי של התובעת היה 23 ₪.
- 7 **ד.** תלושי השכר משקפים נכונה את השכר שקיבלה התובעת.
- 8 **ה.** התובעת לא קיבלה דמי הבראה בשיעור 876 ₪, להם היתה זכאית.
- 9 **ו.** לתובעת לא הופרשו כספים לפנסיה וזאת בניגוד לצו הרחבה בגין
- 10 פנסיית חובה.
- 11 **ז.** בתאריך 24/6/12, הגישה הנתבעת תלונה כנגד התובעת וכנגד מי שהיא
- 12 הגדירה כ"חברה לקנוניה"- מר ויסוצקי וזו נסגרה, על ידי המשטרה,
- 13 "מחוסר ראיות".
- 14 **ח.** לתובעת, כמו לשאר הברמנים בנתבעת, ניתנה האפשרות לסעוד במהלך
- 15 משמרתה, ארוחה בסיסית בעלות של 5 ₪ וארוחה משופרת בעלות של
- 16 10 ₪.
- 17
- 18 **4. להלן הפלוגתאות בהן עלינו להכריע**
- 19 **א.** מה היו נסיבות פיטוריה של התובעת והאם היא זכאית לפיצויי
- 20 פיטורים?
- 21 **ב.** האם לתובעת נערך שימוע בטרם פוטרה ואם לא - האם היא זכאית
- 22 לפיצוי בגין כך?
- 23 **ג.** האם הנתבעת הוציאה דיבתה של התובעת רעה ואם כן - האם זכאית
- 24 התובעת לפיצויים עונשיים בגין הוצאת לשון הרע ובגין נסיבות
- 25 פיטוריה והסחיטה שהופעלה עליה, לטענתה?
- 26 **ד.** מה היה שכרה הקובע של התובעת ובהתאם לכך ובהנחה שיתברר כי
- 27 היא זכאית לפיצויי פיטורים - על איזה סכום מדובר?
- 28 **ה.** האם זכאית התובעת לדמי הודעה מוקדמת?
- 29 **ו.** האם זכאית התובעת לקבל דמי הבראה בסכום של 876 ₪?

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

- 1 ז. האם זכאית התובעת לפידיון חופשה שנתית ואם כן - לאיזה סכום היא
2 זכאית?
- 3 ח. האם זכאית התובעת לדמי חגים ואם כן - לאיזה סכום היא זכאית?
4 ט. מה סכום הפיצוי בגין אי הפרשת לפנסיה, לו זכאית התובעת?
5 י. האם זכאית התובעת ליתרת שכר ואם כן - באיזה סכום?
6 יא. האם הפרה התובעת את חובת האמון ותום הלב המתחייבת מיחסי
7 עובד מעסיק ואם כן האם יש לחייבה לשלם לנתבעת פיצוי בגין כך?
8 יב. האם זכאית הנתבעת לקבל מהתובעת סכום של 6,000 ₪ בגין כספי
9 הפידיון שלטענתה לקחה ממנה האחרונה ?
10
- 11 5. מה היו נסיבות פיטוריה של התובעת והאם היא זכאית לפיצויי פיטורים?
12
- 13 **לטענת התובעת** - אין חולק כי היא פוטרה, כפי שהודה גם מנהל הנתבעת
14 במסגרת חקירתו הנגדית וכפי שצויין גם במכתב הפיטורים שנמסר לה ומכאן
15 שהיא זכאית לתשלום פיצויי פיטורים בסכום של 3,361 ₪ אלא שהואיל
16 ובמסגרת תביעתה תבעה סכום של 1,993 ₪, בלבד, הרי שהיא מבקשת לחייב
17 את הנתבעת לשלם לה סכום זה.
18
- 19 **לטענת הנתבעת** - למרות שהתובעת אכן פוטרה הרי שאין היא זכאית לפיצויי
20 פיטורים היות והסיבה לפיטוריה היתה ביצוע חוזר ונשנה של עבירות משמעת
21 חמורות אשר כללו בין היתר שימוש לרעה בכרטיס המועדון של הנתבעת,
22 המקנה, בין היתר הנחה בשיעור של 10% על כלל העיסקאות בעסק, כאשר
23 השימוש לרעה התבטא בכך שהתובעת (ביחד עם אחרים) שלשלה לכיסה
24 כספים שלא כדין.
25 הנתבעת הוסיפה וטענה כי משהתברר הענין הנ"ל (דבר שארע במהלך חודש
26 יוני 2012), נקראה התובעת לשיחה אצל מנהלה והוא פירט באוזניה את
27 חשדותיו ואת הנתונים שנחשפו לעיניו.
28 מנהל הנתבעת העיד כי התובעת הודתה במיוחס לה לאחר שלא הצליחה
29 למצוא כל הסבר הגיוני לנתונים שהוצגו לפניו ואף הביעה את צערה על
30 מעשיה אלו.

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

1 בנסיבות אלו הודיע המנהל לתובעת כי הנתבעת אינה יכולה להמשיך
2 ולהעסיקה וכי היא נדרשת לזמן כדי לכלכל צעדיה.
3 בתאריך 2/7/12, לאחר ששקלה הנתבעת את צעדיה, היא החליטה לפטר את
4 התובעת, לאלתר, מעבודתה.
5 הואיל והסיבות בשלהן פוטרה התובעת מעבודתה היו גניבה ממעביד, הפרת
6 נהלי העבודה והפרת חובת הנאמנות והאמון וכן הואיל והתובעת, הודתה,
7 למעשה, במיוחס לה, הרי שבדין נשללה זכאותה לקבל פיצויי פיטורים.

8

9

דיון והכרעה

10 הכלל על פי חוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963 ("חוק פיצויי פיטורים") הוא
11 שפיטורי עובד מחייבים את המעסיק בתשלום פיצויי פיטורים (סעיף 1 לחוק).
12 סמכותו של בית הדין לעבודה לפסוק פיצויי פיטורים לפי חוק פיצויי פיטורים
13 מכילה את הסמכות לשלול פיצויי פיטורים או להפחיתם, בכפוף לתנאים
14 המיוחדים שבסעיפים 16 ו-17 לחוק פיצויי פיטורים.
15 ככלל הפיטורים לכשעצמם, אף תוך כדי תשלום פיצויי פיטורים, הם עונש (ע"ע
16 300327/98 אקטה בע"מ - דוד רטר, פד"ע לט 49; ע"ע 438/07 תבל אבטחה
17 בע"מ - אולג טיכונוב, מיום 9/6/09; ע"ע 424/06 מטבחי שרת בע"מ - ילנה
18 גרוחולסקי, מיום 2/8/07). על כן, שלילת פיצויי פיטורים ושלילת הודעה
19 מוקדמת ייעשו במשורה ו"במקרים הקיצוניים ביותר" (ע"ע 1126/00 מלון עציון
20 בע"מ - אביעזר שרוני, מיום 22/10/02) כ "גבול עליון לסמכות הענישה" (דב"ע
21 מג/ 84-3 הרצל חלפון - ארגיל בע"מ, פד"ע טו 34; דב"ע מד/ 143-3 חיים
22 קיסר - דחן בע"מ, פד"ע טז 269).

23

24 כאשר מועלית על ידי המעסיק טענה בדבר שלילת פיצויי פיטורים מן העובד,
25 או הפחתתם, יקח בית הדין בחשבון שיקוליו את מכלול נסיבות יחסי העבודה
26 בין הצדדים, ולא רק את מעשיו של העובד, אשר לטענת מעסיקו מהווים עילה
27 לשלילת פיצויי הפיטורים. והשאלה, אם התנהגות מסוימת חמורה דייה כדי
28 להצדיק פיטורים מיידים בלי פיצויים "היא ביסודה שאלה של מידה ודרגה,
29 הנתונה להערכתו של בית המשפט" [דב"ע נה/233-3 אורינט קולור ייצור
30 והפקה (1989) בע"מ - אנה ברין, עמ' 2 (19/12/95)]. בעת הפעלתו של שיקול

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

- 1 הדעת על ידי בית הדין, יש להתחשב במכלול נסיבות העניין, שאפיינו את יחסי
2 העבודה ואת סיומם, בהקשר התעשייתי הרלוונטי, וכן לאזן בין השיקולים
3 השונים, לנוכח מטרותיה של השלילה או ההפחתה [בר"ע (ארצי) 1327/04
4 חברת סולל בונה ארצות חוץ בע"מ - בלנש - ברכה סולומון, עמ' 3 (22/6/04)].
5
6 תכליתה של שלילת פיצויי הפיטורים הינה הענשת העובד בגין עבירת משמעת
7 חמורה שביצע וכן העברת מסר מרתיע לכלל העובדים מפני ביצוע מעשים
8 דומים (ע"ע 659/08 טוליפ תעשיות הנדסה בע"מ - אלכסנדר פסחוביץ, עמ' 8
9 (17/12/09) (להלן: "עניין טוליפ").
10
11 מכאן, שעל הנתבעת מוטל הנטל להוכיח כי התובעת נהגה לבצע, במשך תקופה
12 ממושכת עבירות משמעת חמורות אשר כללו, בין היתר, שימוש לרעה בכרטיס
13 המועדון של הנתבעת (אשר היה רשום על שם עובד בשם - ויסוצקי) אשר מונפק,
14 בתשלום, בעבור חברי המועדון של הנתבעת והמקנה, בין היתר, 10% הנחה על
15 כלל העסקאות ברשת, כאשר במסגרת השימוש לרעה היא נהגה לשלשל
16 לכיסה, שלא כדין, סכומים נכבדים (סעיפים 7 ו- 8 לתצהירו של נדב).
17 הנתבעת ביססה קביעתה על הצלבות, אשר ערכה בין המועדים והשעות בהן
18 בוצע אותו שימוש בכרטיס פסול לבין הקופה בה בוצע השימוש - קופה
19 המצויה בבר, כאשר לטענתה, התברר לה כי השימוש נעשה בשעות בהן היתה
20 אמונה התובעת על אותה קופה.
21
22 **משמיעת העדויות ומעיון בחומר הראיות, עלו, בין היתר, הנקודות הבאות:**
23 א. לא היה זה כרטיסה של התובעת בו נעשה שימוש פסול, או פסול
24 לכאורה, אלא כרטיסו של עובד אחר - מר ויסוצקי.
25 ב. במסגרת חקירתה הנגדית, עמדה התובעת על דעתה כי העובדה שברמן
26 משמש כברמן יחיד במשמרת לא מלמדת על כך שהוא היחיד שנוגע
27 בקופה - "יש במשמרת גם אחראי משמרת, יש מנהלים, יש ברמן. כלומר
28 הקופה זה משהו שכולם מתעסקים איתו ולא רק הברמן" (עמ' 27 שורות
29 25-27 לפרוטוקול).

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

- 1 ג. הנתבעת לא הוכיחה כי בכל הימים בהם נעשה שימוש לא תקין
2 בכרטיסו של ויסוצקי, רק התובעת עבדה וכן לא הוכיחה כי מר
3 ויסוצקי לא עבד עימה.
- 4 ד. היו תאריכים בהם התובעת החתימה כרטיס דקות או שעות לפני
5 שבוצע שימוש, בלתי תקין או בלתי תקין לכאורה בכרטיסו של מר
6 ויסוצקי (לדוגמא: תאריך 10/3/12, כאשר בדף העסקאות – נספח א
7 לתצהירו של נדב, רואים כי בוצעה עיסקה בשעה 4:07 בעוד שמעיון
8 בדף הנוכחות של התובעת ביחס לתאריך זה (נספח א' לתצהירו של נדב)
9 עולה כי היא החתימה כרטיס יציאה בשעה 3:56 - עמ' 26 שורות 13-22
10 לפרוטוקול וכן, לדוגמא - 3/5/12 העיסקה בוצעה בשעה 22:04 בעוד
11 התובעת סיימה את משמרתה בשעה 18:00 (עמ' 28 שורות 11-15
12 לפרוטוקול).
- 13 ה. נדב מעולם לא ראה את התובעת מעבירה כרטיס הנחה או כרטיס של
14 עובד אחר כדי לקבל הנחה ומשלשלת את כספי ההנחה לכיסה (עמ' 22
15 שורות 2-4 לפרוטוקול)
- 16 ו. לנתבעת אין עדים לכך שהתובעת גנבה או ביצעה את המעילה
17 המיוחסת לה (עמ' 22 שורות 7-8 לפרוטוקול).
- 18 ז. הנתבעת לא הציגה צילומים, המוכיחים את טענותיה כלפי התובעת,
19 למרות שלמשטרה מסר נדב כי: "יש לי הוכחות על כך שהם ביצעו את
20 הגניבה, יש לי גם צילומים, אדאג להעביר הכל מסודר" (עמ' 23 שורות 1-3
21 לפרוטוקול).
- 22 ח. במסגרת שיחת בירור שערך נדב לתובעת ביום 13/6/12, הוא לא שמע
23 ממנה הסברים שאיינו את חשדותיו ולכן הגיש תלונה למשטרה והחליט
24 על פיטוריה.
- 25 ט. למשטרה מסר נדב כי התובעת לא הודתה במיוחס לה (עמ' 8 לנספח
26 השני של נ/1 - ההודעה שגבתה, המשטרה, מנדב, בתאריך 24/6/12, עת
27 הגיש את תלונתו).
- 28
29 לנוכח האמור לעיל ולמרות שנדב הרשים אותנו כמי שהאמין, בלב שלם, בכך
30 שהתובעת היתה מעורבת באותם מעשים פסולים וכמי שהיה לו על מה לסמוך

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

1 באמונתו זו וכן כמי שכל שעשה, בענין זה, עשה, מתוך נקודת מוצא זו, הרינו
2 קובעים כי לא ניתן לראות את הנתבעת כמי שעמדה בנטל ההוכחה הנדרש
3 להוכיח כי התובעת אכן עשתה את המעשים שיוחסו לה ולכן הרינו קובעים כי
4 היא זכאית לתשלום פיצויי פיטורים, לפי חוק.

5

6 **האם לתובעת נערך שימוע בטרם פוטרה ואם לא - האם היא זכאית לפיצוי** .6
7 **בגין כך?**

8

9 אין חולק כי בתאריך 13/6/12 ערך נדב, עם התובעת, שיחה בנוגע לחשדותיו
10 כלפיה.

11 במסגרת תצהירה (סעיפים 5-27), פירטה התובעת, את גרסתה לשיחה שקיים
12 לה נדב, ביום 13/6/12:

13 **..** באותו יום יצר איתי קשר מר מורן שלם אחראי

14 המשמרת ומנהל הבר, וביקש ממני (ומשאר הברמנים)

15 להגיע לשיחה עם מנהל הנתבעת, מר נדב קרודו (להלן

16 "נדב"). אציין כי שיחות אלו היו עניין שבשיגרה ונערכו

17 גם למצרים מעת לעת ובדרך כלל היו סביב נושאי

18 משמעת, התנהלות, טלפונים, לבוש ופוי.

19 **6.** הגעתי למסעדה (עפ"י דו"ח הנוכחות ב - 18:48)

20 וישבנו בחוץ - אני, מורן שלם, וברמנים נוספים - עמית

21 ויסוצקי, ארטיוס, אור.

22 **7.** עמית ויסוצקי נקרא לשיחה עם נדב ואנו המתנו בחוץ ;

23 לאחר מספר דקות עמית יצא מהמסעדה, תוך שהוא

24 נסער, וטוען שהואשם בגניבה ושפוטר.

25 **8.** מייד לאחר מכן אמר לי מורן כי נדב ממתין לי במשרד.

26 **9.** נדב אמר לי "לקחת לי מהכיס", "פגעת בי כלכלית

27 ותדמיתית", "את גנבת לי כסף".

28 **10.** הייתי המומה ולא הבנתי, שאלתי את נדב על איזה

29 "כיס" ועל איזה "כסף" מדובר.

30 **11.** בתשובה אמר לי נדב שבמשך שלושה חודשים עשו

31 "עלינו" מעקב וראו שלקחנו כסף מהלקוחות.

32 **12.** שאלתי את נדב איך בדיוק "לקחתי כסף מהלקוחות".

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

- 1 נדב אמר לי שהשתמשתי בכרטיס של עמית ויסוצקי 13.
- 2 לא הבנתי למה הוא מתכוון ושוב ושוב שאלתי לפשר 14.
- 3 הדברים . הייתה לי תחושה שנדב חושב שאני מיתממת
- 4 אבל באמת לא הבנתי ושוב ושוב שאלתי.
- 5 כשסוף סוף הצלחתי לחלץ מנדב משפט ברור ולא חידות 16.
- 6 אז נעניתי כי "החסרנו כסף מהקופה ע"י כך שלקחנו
- 7 כסף מהלקוחות בכך שהשתמשתי בכרטיס של עמית".
- 8 נדב ערך לי "משפט שדה", הטיח בי האשמות שונות 17.
- 9 וחסרות כל שחר או בסיס, וטען בפניי כי שלחתי ידי
- 10 לכספי הנתבעת.
- 11 נדהמתי מטענותיו של נדב, והייתי המומה ונסערת 18.
- 12 מהסיטואציה בה מוטחות בי האשמות כה חמורות.
- 13 כמובן שדחיתי את כל טענותיו של נדב בצורה גורפת - 19.
- 14 לא בערך, לא חלקית ולא בכאילו - לא היו דברים
- 15 מעולם!
- 16 אמרתי לנדב שאני אפילו לא עושה הנחה בלי אישור.... 20.
- 17 דרשתי מנדב שיוכיח את טענותיו, אמרתי לו שזו
- 18 "האשמה חמורה" ושאלתי אותו אם יש לו הוכחות.
- 19 לא זו בלבד שנדב סירב להציג בפניי אסמכתאות או 22.
- 20 ראיות, הוא "הבטיח" כי ראיות אלו ייחשפו "בבוא
- 21 היום" אלא אם כן אשלם כופר בסך 5,000 ₪ כדמי
- 22 שתיקה, ממש כך!
- 23 נדב אמר שאת ה - 5,000 עליי לשלם "תוך 24 שעות" 23.
- 24 ואף הפנה אותי למספר רב של אפשרויות תשלום -
- 25 שיקים, כספומט או מזומן.
- 26 שאלתי את נדב מדוע אני צריכה לשלם לו 5,000 ₪ 24.
- 27 והוא ענה כי "זהו הסכום שלקחתי ממנו".
- 28 נדב אמר שאם לא אשלם הוא יפנה למשטרה, ואמרתי 25.
- 29 לו בלי להתבייש ובלי לפחד - "אין בעיה". אמרתי לנדב
- 30 שאני לא אשלם לו שקל ושאנחנו עוד ניפגש בבית
- 31 משפט.

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

- 1 וכדי להוסיף חטא על פשע, הודיע לי נדב כי אני .26
2 מושעית לאלתר ועד להודעה חדשה.
- 3 .27 לאור הודעתו של נדב יצאתי מהמסעדה, נסערת, בוכה
4 בטירוף והמומה; הרגשתי..שמישהו קרוב תקע סכין
5 בליבי."
6
- 7 מנגד, הצהיר נדב, במסגרת סעיפים 20-22 לתצהירו את הדברים הבאים :
8 .20 אי לכך ובהתאם לממצאים אשר עלו מבדיקתה של
9 הנתבעת זימנתי את התובעת לשיחה אישית, במהלך
10 השיחה פירטתי בפני התובעת את טענות הנתבעת
11 אודות אי הסדרים והפרות המשמעת החמורות אשר
12 ביצעה התובעת במהלך תקופה ממושכת וכן עימתי את
13 התובעת אל מול העובדות והנתונים אשר הצגתי בפניה,
14 ובכלל זאת דו"ח הנוכחות התקופתי של התובעת בציון
15 העסקאות הפסולות אשר בוצעו בקופת הבר בשעת
16 המשמרת שלה ובזמן שהיא הייתה אמונה על הקופה
17 בבר.
18 ..
- 19 .21 כאן המקום להבהיר כי בניגוד למסכת הכזבים ודברי
20 הבלע אשר בחרה התובעת לטעון בכתבי טענותיה,
21 ובכלל זאת טענותיה המופרכות והמוכחשות מעיקרון
22 בדבר "דמי שתיקה" אשר נכפו עליה לכאורה וכן
23 שימוש בביטויים נלוזים כגון "תשלום כופר" בהם
24 בחרה למצער התובעת להשתמש במסגרת תביעתה דנן,
25 הרי שבפועל הודתה התובעת במעשים אשר יוחסו לה
26 זאת לאחר שלא הצליחה לתת כל הסבר הגיוני ומניח
27 את הדעת לעובדות ולנתונים שהוצגו בפניה ואף הביעה
28 בפני את צערה על מעשיה אלו.
- 29 .22 לאור זאת הודעתי לתובעת כי לנוכח חומרת העבירות
30 והמעשים אשר ביצעה וכן לאור הנזקים הכלכליים
31 והתדמיתיים שנגרמו לנתבעת כתוצאה ממעשיה של
32 התובעת, אין הנתבעת יכולה להמשיך ולהעסיקה וכי

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

1 הנתבעת נזקקת לזמן קצר בכדי לשקול את המשך
2 צעדיה בטרם תמסור לתובעת את החלטתה באשר
3 להמשך הליכים שבכוונתה לנקוט כנגד המעורבים
4 במעשים.

5

6

דיון והכרעה

7 כידוע, לכל מעביד ישנה הסמכות לפטר עובד בכל עת, בכפוף למגבלות שבחוק
8 או למגבלות שקיבל עליו בהסכם עבודה קיבוצי או אישי. זוהי אחת הפעולות
9 של ניהול העסק, והיא מהווה ביטוי לפררוגטיבה הניהולית [עסק (ארצי) 52/05
10 **הסתדרות העובדים הכללית החדשה-הסתדרות המעו"ף - עיריית קריית גת,**
11 עמ' 22-29 (10/11/05)]; יצחק לובוצקי ודוד א' פרנקל "בנפתולי הזכות
12 הניהולית לפטר בעידן "המהפכה החוקתית" משפט ועסקים ג 161, -162
13 163 (2005)].

14 במקביל, והיות ולצד זכותו הניהולית של המעסיק, עומדות הזכויות החברתיות
15 של העובד ובכלל זה זכות העובד למקום העבודה, המהווה מרכז חיים ומקור
16 פרנסה לעובד, מחוייב המעסיק לערוך לעובד שימוע לפני פיטורים, כאשר ביחס
17 לזכות השימוע, כבר נפסק כי היא זכות מהותית ויסודית של העובד המוקנת
18 מכוח כללי הצדק הטבעי, המחייבים מתן הזדמנות הוגנת וראויה לעובד
19 להשמיע את טענותיו בפני מעסיקו בטרם יוכרע גורלו ומטרתה להביא לידי כך
20 שתתקבל החלטה עניינית, מושכלת ומבוררת, תוך מתן תשומת לב מלאה
21 ומשקל ראוי לעמדותיו ולענייניו של מי שעלול להיפגע מן ההחלטה. זוהי זכותו
22 הראשונית של העובד לדעת, מהן הטענות המועלות נגדו, או בעניינו, ובהתאם
23 ליתן תגובתו להן, להציג את האידך-גיסא, מנקודת ראותו, ולנסות לשכנע את
24 בעל הסמכות לשנות מדעתו ככל שיש בה כדי לפגוע בזכויותיו [ע"ע 1027/01
25 **ד"ר יוסף גוטרמן - המכללה האקדמית עמק יזרעאל** [פורסם בבנן] פד"ע לח 448,
26 455-460 (2003)]. על פי ההלכה הפסוקה, זכות השימוע עומדת לעובד גם כלפי
27 מעסיק פרטי.

28 בעב 1052/08 **עמית גרוס - סולתם מערכות בע"מ** (פס"ד מיום 24/3/10, אליו
29 הפנתה הנתבעת בסיכומיה), נקבע, בין היתר כי: "אין מחלוקת, כי מידת האמון
30 שרוחשים הצדדים במערכת יחסים בין עובד למעביד הינה בעלת חשיבות מכרעת.
31 אין עורר שהנתבעת לא ידעה על כך שהתובע הועסק בעבר במחלקת הרכש בעת

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

1 הליך קבלתו לעבודה והיא זכאית לתהות על פשר העניין...כך נקבע כי:איננו
2 מקבלים גם את טענת הנתבעת כי קוים לתובע הליך שימוע כהלכתו. בשיחת
3 הבירור, שאותה ביקשה הנתבעת לראות כהליך שימוע...שיחה בין מנהל לעובד,
4 שבה נקרא העובד למנהל במטרה לברר מדוע לא מסר מידע כלשהו, כשלא מובא
5 לידיעתו שנשקלת האפשרות לפטרו מהעבודה, אינה בגדר הליך שימוע תקין, כי
6 התובע כלל לא ידע כי הוא מוזמן לשימוע, וכי קיימת האפשרות שיפוט מעבודתו
7 בסיום השימוע".

8
9 נראה, כי במידה, לא מבוטלת, יפים הדברים גם לעניינינו ומכל מקום ולמרות
10 טענות הנתבעת, כפי שבאו לידי ביטוי, בעדותו של נדב - "מה שישבתי איתה
11 במשרד, ביום 13/6/12, בארבע עיניים זו היתה שיחת השימוע" (עמ' 21 שורות 6-
12 7 לפרוטוקול). ולמרות שהתרשמנו כי, מבחינת הנתבעת, אכן נפגעה אמונה
13 בתובעת, לא מצאנו כי ניתן לראות את שיחת הבירור שהתקיימה ביום
14 13/6/12 כעונה על דרישות הפסיקה לענין קיומה של שיחת שימוע וזאת
15 מהטעמים הבאים:

16 א. הואיל ובמועד בו הוזמנה התובעת לשיחת הבירור לא נאמר לה מטרתה
17 של שיחה זו, כאשר גם אם תתקבל טענה לפיה - לו היה נאמר לתובעת
18 מה הטענות כנגדה היא היתה עלולה ל"הכין תשובות מראש" אין בכך
19 כדי להסביר מדוע לאחר שיחת הבירור ובטרם שליחת מכתב הפיטורים
20 לא הוזמנה התובעת לשיחה נוספת (שיחת שימוע במובנה המלא).
21 ב. הואיל והנתבעת לא הודיעה לתובעת - לא במועד בו הזמינה אותה
22 לשיחת הבירור וגם לא בתחילתה של שיחה זו, כי השיחה היא שיחה
23 לפני פיטורים ו/או כי נשקלת האפשרות לסיים את עבודתה (עמ' 21
24 שורות 7-8) כאשר בנקודה זו נציין כי אנו מאמינים לנדב כי מבחינתו
25 השיחה הנ"ל לא היתה "שיחה לפני פיטורים אלא שיחה כדי להבהיר מה
26 קרה, שהיא תגיד את דעתה ואני אגיד לה את דעתי" (עמ' 21 שורות 11-12
27 לפרוטוקול), אלא שבכך אין כדי להועיל לנתבעת שהרי אם שיחה זו לא
28 היתה, עדיין, שיחה לפני פיטורים, היא לא ייתרה את הצורך בקיום
29 שיחה שכזו.

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

- ג. אפילו אם נדב התרשם שהתובעת לא נתנה מענה מספק לטענות שהשמיע נגדה (ואנו מאמינים לו שזו היתה הרגשתו) והואיל ובנוגע לשאלה האם הודתה לפניו או לא, לא מצאנו כי ניתן לקבוע כי אכן הודתה וזאת גם בשים לב לאי ההתאמה המסויימת בין שאמר נדב למשטרה: **"והם לא הודו"** לבין עדותו לפניו לפיה התובעת הודתה **"בחצאים"** (עמ' 29 שורות 11-12 לפרוטוקול) ולפיה: **"היא הודתה ואחר כך חזרה בה"** (עמ' 29 שורות 13-15 לפרוטוקול) והואיל וגם נדב הודה כי התובעת אמרה שהיא צריכה להתייעץ (עמ' 29 שורות 16-17 לפרוטוקול), היה על הנתבעת להזמינה לשיחה נוספת, טרם פיטוריה (כאשר השאלה האם בשיחה זו היתה מצליחה התובעת לשכנע את הנתבעת ב"חפותה" (ובשים לב למסכת הראיות, כפי שהנתבעת רואה ומפרשת אותה ולתחושות הנתבע כפי שבאו לידי ביטוי בעדותו, קיים ספק אם היתה מצליחה לעשות זאת) אך עדיין אין בכך כדי להוביל למסקנה כי שיחה שכזו לא היתה צריכה להתקיים.
- בנסיבות אלו ולמרות שאיננו מייחסים לנתבעת חוסר תום לב בדרך התנהלותה, הרינו קובעים כי לא ניתן לראותה כמי שמילאה, בדווקנות, אחר ההלכה בנוגע לקיום שימוע ולכן סבורים אנו שיש לחייבה לשלם לתובעת פיצוי בגין כך אלא שבנסיבות המקרה שלפנינו ובשים לב לתקופת עבודתה הקצרה יחסית של התובעת (שנה אחת) וגם הואיל והשתכנענו, כאמור לעיל, כי מבחינת הנתבעת, אכן נפגעה אמונה בתובעת, החלטנו כי פיצוי זה צריך להיות מצומצם ולכן הרינו מעמידים אותו על שכר משכורת קובעת אחת - כפי שזו תיקבע בהמשך פסק דין זה.
7. **האם הנתבעת הוציאה דיבתה של התובעת רעה ואם כן - האם זכאית התובעת לפיצויים עונשיים בגין הוצאת לשון הרע ובגין נסיבות פיטוריה והסחיטה שהופעלה עליה?**
- לטענת התובעת - מנהלי הנתבעת דאגו להפיץ בקרב כל עובדי המסעדה כי היא גנבה ומעלה ובעשותם כך, הם גרמו לשמה הטוב נזק בלתי הפיך.

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

1 כן טענה התובעת כי מעבר לכך ששמה הטוב נפגע ללא כל הוכחה, ראייה או
2 הצדקה יש לחייב את הנתבעת לפצותה גם על ניסיונות הסחיטה שהפעיל עליה
3 נדב בשיחת הבירור, ולכן ביקשה לחייב את הנתבעת לשלם לה סכום של
4 35,000 ₪ שהוגדרו כ"פיצויים עונשיים לריפוי נסיבות הפיטורין, הסחיטה
5 והוצאת שם רע".

6
7 **לטענת הנתבעת** - התובעת לא הוכיחה כי הנתבעת או מי מטעמה, הוציאו
8 דיבתה רעה או כי נגרמה לה עוגמת נפש מהתנהלות הנתבעת.
9 עוד טענה הנתבעת כי מעבר לעובדה שפעלה בהתאם לפררוגטיבה העומדת לה
10 כמעסיק אשר איבד את אמונו בעובד שלו, הרי שאין מקום לראות בפעולותיה
11 ובכללן בזימונה של התובעת לשיחת בירור, בגדר לשון הרע, שכן מעבר לעובדה
12 שהשאלה עליה יש להשיב זה לא האם עשתה התובעת את המעשים שייחסה
13 לה הנתבעת אלא האם סביר היה שבנסיבות הענין, החליטה הנתבעת לערוך
14 בירור כאמור.
15 הנתבעת הוסיפה עוד וטענה כי היא פעלה בצורה דיסקרטית ומכובדת, בכל
16 הליכי בירור חשדותיה וזאת תוך שמירה על כבודה של התובעת, אשר בעצמה
17 הודתה כי שיחת הבירור התקיימה בינה לבין נדב, קרי "בארבע עיניים".
18 כן טענה הנתבעת כי התובעת כלל לא הוכיחה את טענותיה בענין.

19
20 **דיון והכרעה**
21 סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה- 1965 (להלן: "חוק איסור לשון
22 הרע") כי:

23 **לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -**

- 24 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו
25 מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדו;
26 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או
27 תכונות המיוחסים לו;

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

- 1 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית
2 ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או
3 במקצועו;
4 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום
5 מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או
6 מוגבלותו;

7

8 בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, הוגדר פסום, כך -

- 9 (א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או
10 בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי
11 אחר.
12 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום
13 אחרות:

- 14 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע
15 והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת
16 הנפגע;
17 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי
18 הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע.

19

20 באשר לאמירות המהוות לשון הרע נפסק כי: "אמירות מהוות לשון הרע, מקום
21 שקיימת אפשרות אובייקטיבית כי פרסומן עלול להביא להשפלתו של אדם, ו/או
22 לעשותו מטרה לשנאה, בוז, או לעג מצד הבריות. משמעות הפרסום נלמדת מתוכו;
23 הוא מתפרש על פיה המובן הטבעי והרגיל של מילותיו, ועל פי הקשר הדברים בו
24 הוא נאמר. מבחן הדברים הנו אובייקטיבי, ועיקרו במובן שאדם סביר מייחס
25 לפרסום בהקשר לשאלה האם היה באותו מובן כדי לפגוע בכבודו ובשמו של האדם.
26 אמת המידה לבחינת לשון הרע אינה תלויה בכוונת המפרסם או באופן בו הובן
27 הפרסום על ידי הנפגע.... לגיבוש עולה בגין לשון הרע, אין צורך להוכיח כי אדם
28 בפועל הושפל או בוז בעקבות ההתבטאויות הפוגעניות, די בכך שהפרסום עלול
29 היה להביא לתוצאה כזו..." (רע"א 10520/03 כפיר -דנקנר (12.11.06); א'

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

- 1 שנהר, דיני לשון הרע (תשנ"ז) עמ' 121). כאשר נטל הראיה להוכיח כי
2 הפרסום אכן מהווה "לשון הרע" וכי היה בכלל פרסום, מוטל על התובע פיצוי
3 בגין חוק איסור לשון הרע.
4 בסעיף 42 לתצהירה, הצהירה התובעת כי: "נגרמה לי עוגמת נפש עצומה, מנהלי
5 הנתבעת דאגו להפיץ בקרב כל עובדי המסעדה כי גנבתי ומעלתי, ולשמי הטוב נגרם
6 נזק בלתי הפיך".
7 במסגרת חקירתה הנגדית, נשאלה התובעת "תאשרי לי כי אותה שיחה עם נדב
8 היתה ב - 4 עיניים כלומר את והוא בלבד" והיא השיבה "חד משמעית, כן" (עמ'
9 14 שורות 7-8 לפרוטוקול), ואז נחקרה על שהצהירה בסעיף 42 לתצהירה:
10 ש. אני מצטט לך מסעיף 42 לתצהירך, את כותבת שם
11 כי מנהלי הנתבעת דאגו להפיץ בקרב כל עובדי
12 המסעדה כי "גנבתי ומעלתי" מי הם אותם מנהלי
13 הנתבעת? לא כתבת שמותיהם?
14 ת. יש שלושה מנהלי מסעדה.
15 ש. מי הפיץ את השמות לדעתך?
16 ת. לא אוכל להגיד בוודאות, את השמות ספציפית, כן
17 יכולה להגיד כי תצא אתה לבר מקומי ושם יגידו לך
18 ששמעו שגנבת בגלל שאורית (אחת מבעלי
19 המסעדה. א.י.). ישבה על הבר וסיפרה לאחת
20 המלצריות.
21 ש. כמה זמן היה המקרה לאחר שפוטרת
22 ת. שלושה שבועות ואפילו פחות.
23 ש. שמעת את אורית אומרת את זה?
24 ת. לא.
25 ש. ומזה הסקת כי מנהלי הנתבעת סיפרו לכל עובדי
26 הנתבעת שאת גנבת? מזה שמלצרית אמרה לך
27 שלושה שבועות אחרי זה שאורית אמרה לה. מזה
28 את מסיקה את האמור בסעיף 42 לתצהירך?
29 ת. אחרת איך המלצרית היתה יודעת?" (עמ' 14 שורות
30 9-27 לפרוטוקול).

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

1 התובעת לא הביאה ולו עד אחד אשר יעיד על דבר קיומו של לשון הרע ועל דבר
2 פרסומו, ולכן וגם בשים לב לתשובות שמסרה במסגרת חקירתה הנגדית, לא
3 ניתן לראותה כמי שהוכיחה את טענתה כאילו הנתבעת הוציאה דיבתה רעה
4 ולכן אין מקום לקבל את תביעתה, בכל הנוגע לפיצוי מכח חוק איסור לשון
5 הרע.
6 בכל הקשור לפיצוי העונשי בגין ניסיונות הסחיטה - העובדה שנדב המתין מעל
7 לעשרה ימים בטרם הגיש את תלונתו במשטרה, החלישה, מבחינתנו, את
8 גירסת התובעת כאילו נדב ניסה לסחוט אותה, במסגרת שיחת הבירור. לפיכך
9 וגם בשל כך שטענתה של התובעת בנושא המקור לתביעתה בענין זה, היתה
10 כללית, הרינו דוחים גם רכיב זה של תביעתה.

11

12 **8. מה היה שכרה הקובע של התובעת ובהתאם לכך ובהנחה שיתברר כי היא**
13 **זכאית לפיצויי פיטורים - על איזה סכום מדובר?**

14

15 **לטענת התובעת,** בהתאם לתקנות פיצויי פיטורים, שכרו האחרון של העובד
16 הוא השכר הקובע לצורך פיצויי פיטורים והיות והחודש האחרון, בו עבדה,
17 באופן מלא, היה חודש מאי 2012, בו השתכרה סכום של 3,104 ₪ (ללא שעות
18 נוספות) ולכן זה שכרה הקובע אלא שבשל כך שבתביעתה (אותה הגישו עבורה
19 באי כוחה הקודמים) היא טענה לשכר קובע נמוך בהרבה (שם תבעה פ"פ
20 בסכום של 1,993 ₪ בלבד), אין היא יכולה לטעון מעבר לכך.

21

22 **לטענת הנתבעת,** התובעת לא הועסקה על בסיס משכורת אלא על בסיס שעתי
23 ולכן את שכרה הקובע יש לחשב לפי ממוצע 12 החודשים האחרונים לעבודתה
24 כאשר במסגרת רכיב השכר שיש להביא בחשבון, יש להתייחס רק לאלו
25 המנויים בתקנה 1 לתקנות פיצויי פיטורים (חישוב הפיטורים והתפטרות
26 שרואים אותה כפיטורים) התשכ"ד - 1964, מכאן ובהתאם למפורט בתלושי
27 השכר, אשר אין חולק כי הם משקפים, נאמנה, את השכר שקיבלה התובעת,
28 יש לקבוע כי שכרה הקובע של התובעת הוא 1,748 ₪.

29

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

1 **דיון והכרעה**
2 בתקנה 1 לתקנות תקנות פיצויי פיטורים (חישוב הפיצויים והתפטרות שרואים
3 אותה כפיטורים), תשכ"ד-1964 (להלן: "התקנות") נקבע כי הרכיבים שיובאו
4 בחשבון לצורך קביעת השכר הקובע הינם: שכר יסוד, תוספת וותק, תוספת
5 יוקר מחיה ותוספת משפחה. בנוסף והואיל והתובעת היתה עובדת שעתית (כפי
6 שהדבר עולה מרשימת המוסכמות ומתלושי שכרה), הרי שצודקת הנתבעת
7 באשר לאופן החישוב בו יש לקבוע את שכרה הקובע (ממוצע 12 החודשים
8 האחרונים לעבודתה). לכך יש להוסיף כי מחקירתה הנגדית של התובעת עלה
9 כי הטענה שהעלתה, בשלב מסוים, כאילו עבדה במשרה מלאה, לא היתה
10 נכונה (עמ' 15 שורות 7-24 לפרוטוקול). לנוכח האמור לעיל הרינו מקבלים את
11 חישובי הנתבעת ועמדתה בנוגע לשכרה הקובע של התובעת ובהתאם קובעים
12 כי הוא 1,748 ₪ ובשים לב לקביעה זו וכן בשים לב לתקופת עבודתה של
13 התובעת הרינו קובעים כי סכום פיצויי הפיטורים להם היא זכאית, לפי חוק,
14 הינו 1,894 ₪.

15

16 **9. האם זכאית התובעת לדמי הודעה מוקדמת?**

17

18 **לטענת התובעת** יש לחייב את הנתבעת לשלם לב סכום של 1,610 ₪ בגין אי
19 מתן הודעה מוקדמת.

20

21 **לטענת הנתבעת**, בשים לב לנסיבות בשלהן פוטרה התובעת (הפרות משמעת
22 חמורות), הרי שאין היא זכאית לדמי הודעה מוקדמת, אך לחילופין וככל
23 שביה"ד ימצא שיש מקום לחייבה לשלם לתובעת דמי הודעה המוקדמת הרי
24 שמדובר על סכום של 1,232 ₪ בלבד וזאת בשים לה להיקף משרתה ולוותקה.

25

26 **דיון והכרעה**

27 משהגענו למסקנה כי התובעת זכאית לתשלום מלוא פיצויי פיטורים שכן לא
28 מצאנו את הנתבעת כמי שהוכיחה את טענתה לפיה התובעת נהגה לבצע, במשך
29 תקופה ממושכת עבירות משמעת חמורות, קרי - היא לא הצליחה להוכיח כי
30 התקיימו הנסיבות המצדיקות את שלילת פיצויי פיטוריה, של התובעת, מכח

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

1 סעיפים 16 ו - 17 לחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג - 1953 והיות ובסעיף 10(2)
2 לחוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א - 2001, נקבע כי
3 ההוראות על חובת מתן הודעה מוקדמת לא יחולו על מעביד: "בנסיבות שבהן
4 העובד שפוטר אינו זכאי לפיצויים, על פי הוראות סעיפים 16 או 17 לחוק פיצויי
5 פיטורים..." הרי שיש לקבוע כי על הנתבעת לשלם לתובעת דמי הודעה
6 מוקדמת, כחוק.
7 בהתאם לוותקה של התובעת היא היתה זכאית ל- 14.5 ימי הודעה מוקדמת,
8 לפיכך ובשים לב לשכרה הקובע ולהיקף משרתה הממוצע, על הנתבעת לשלם
9 לה סכום של 1,232 ₪ בגין אי מתן הודעה מוקדמת.

10

11 **10. האם זכאית התובעת לקבל דמי הבראה בסכום של 876 ₪?**

12

13 אין מחלוקת כי הנתבעת לא שילמה לתובעת את דמי הבראה, בשיעור של
14 876 ₪, אותם היתה זכאית לקבל (ראו סעיף 3ה' לפסק דין זה, המהווה אחת
15 מהמוסכמות שבין הצדדים) ולכן הרינו מחייבים אותה לשלם לה רכיב זה.

16

17 **11. האם זכאית התובעת לפידיון חופשה שנתית ואם כן - לאיזה סכום היא
18 זכאית?**

19

20 אין מחלוקת באשר לכך שהתובעת זכאית לפידיון חופשה שנתית אלא שהיא
21 מעמידה רכיב זה על סכום של 1,214 ₪ בעוד שהנתבעת טוענת כי פידיון ימיה
22 חופשה להם זכאית התובעת מגיעים כדי 1,050 ₪

23

24 **דיון והכרעה**

25 בהתאם להוראות חוק חופשה שנתית, התשי"א - 1951, היתה זכאית התובעת
26 ל - 15 ימי חופשה, לפיכך ובשים לב לשכרה הובע ולהיקף משרתה הרינו
27 מאמצים את חישובי הנתבעת ובהתאם קובעים כי עליה לשלם לתובעת סכום
28 של 1,050 ₪ בגין רכיב זה.

29

30

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

12. **האם זכאית התובעת לדמי חגים ואם כן - לאיזה סכום היא זכאית?**

2

3 במסגרת תביעתה, העמידה **התובעת** רכיב זה על סכום של 1,035 ₪, אלא
4 שבמסגרת תצהירה וסיכומיה היא הפחיתה סכום זה והעמידה אותו על 765 ₪
5 בלבד תוך שהיא מפרטת ביחס לאלו חגים היא היתה זכאית לקבל רכיב זה וכן
6 תוך שהיא מבהירה כי בחגים בהם לא עבדה יום לפני החג או יום לאחריו, היה
7 זה בגלל שהנתבעת בחרה לא לשבצה לעבוד בימים אלו ולא משום שהיא לא
8 היתה מעוניינת לעבוד בהם.

9

10 **לטענת הנתבעת**, התובעת שובצה לעבודה, בהתאם לבקשותיה ולכן מקום
11 שלא עבדה יום לפני חג או יום לאחריו היא אינה זכאית לקבל תשלום בגין ימי
12 חג, כן טענה הנתבעת כי התובעת הועסקה, לבקשתה, במרבית ימי החג
13 ובהתאם קיבלה גמול עבודה בשבת ובחג(שאז יש פעילות מוגברת במסעדה
14 ובהתאם עולים הטיפים של המלצרים והברמנים).
15 לחילופין, טענה הנתבעת, כי התובעת זכאית, לכל היותר לסכום של 595 ₪
16 אותם הפחיתה, במסגרת סיכומיה ל - 360 ₪ וזאת לאחר שבחנה את ימי החג,
17 המדוייקים, בהם לא עבדה התובעת.

18

19

דיון והכרעה

20 במסגרת חקירתה הנגדית אישרה התובעת כי בתקופה בה עבדה במסעדה
21 היתה סטודנטית וכן אישרה כי "**הנוהג המקובל היה כי הברמנים נותנים אחת**
22 **לשבוע, לגבי השבוע שלאחר מכן את הימים שנוח להם לעבוד**" (עמ' 19 שורות 3-4
23 לפרוטוקול).

24

25 אלא שחרף גרסת הנתבעת, לא ניתן לראות בהודאתה הנ"ל של התובעת
26 כמוכיחה שהעדרותה באותם פעמים בהם לא עבדה יום לפני החג או יום
27 לאחריו, נעשתה שלא בהסכמתה הנתבעת, מה גם שבעובדה שהברמנים היו
28 נותנים רשימה עם הימים בהם נוח להם לעבוד לא מוכיחה כי כל יום שציינו
29 כיום שנוח להם לעבוד בו, אכן עבדו בו בפועל.

30

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

1 לפיכך ובשים לב לחמשת ימי החג הרלוונטיים לתחשיב (כפי שפורטו בסעיף 15
2 לסיכומי התובעת) וכן בשים לב לשכרה הקובע של התובעת ולהיקף משרתה
3 הרינו קובעים כי על הנתבעת לשלם לה דמי חגים בשיעור של 450 ₪.

4

5 **13. מה סכום הפיצוי בגין אי הפרשת פנסיה, לו זכאית התובעת?**

6

7 אין חולק על כך שלתובעת לא הופרשו כספים לקרן פנסיה וזאת בניגוד
8 לחובתה של הנתבעת לעשות כן, מכח צו הרחבה [נוסח משולב] לפנסיה חובה
9 2011, אלא שלטענת הנתבעת היא לא הפרישה בהתאם לחובתה וזאת הואיל
10 והתובעת סרבה כי יקוּוּזו משכרה סכומים לטובת קרן פנסיה.
11 התובעת הכחישה טענה זו.

12 מאחר והנתבעת לא הוכיחה את טענתה וכן לא הוכיחה האמנם סירובה הנטען
13 של התובעת, גם אם אכן היה סירוב שכזה, פותר אותה מחובתה בהתאם לצו,
14 הרינו דוחים את טענתה ובהתאם להוראות צו ההרחבה וכן בשים לב לתקופה
15 במסגרתה היתה מחוייבת הנתבעת להפריש עבור התובעת כספים לקרן פנסיה,
16 מכח הצו כאמור וכן בשים לב לשכרה של התובעת, הרינו קובעים כי על
17 הנתבעת לשלם לתובעת סכום של 564 ₪ בגין פיצוי בשל אי הפרשה לקרן
18 פנסיה.

19

20 **14. האם זכאית התובעת ליתרת שכר ואם כן - באיזה סכום?**

21

22 **התובעת טענה** כי היות ובתאריך 13/6/12, בסיום שיחת הבירור, השעה אותה
23 נדב מעבודתה, השעיה בשלה לא עבדה עד למועד בו קיבלה את מכתב פיטוריה,
24 הרי שיש לחייב את הנתבעת לשלם לה סכום של 2,629 ₪ - שכר תקופת
25 השעייתה.

26

27 **הנתבעת טענה**, כי התובעת אינה זכאית לשכר בגין תקופה זו שכן מיד לאחר
28 שיחת הבירור היא ניתקה כל קשר עימה, כאשר כבר באותו ערב נפגשה עם
29 עורך דינה אשר אמר לה לא לדבר עם אף אחד.

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

1 הנתבעת הוסיפה וטענה כי היות והתובעת לא פנתה בתקופה הנ"ל לאף גורם
2 מהנתבעת, כדי לברר מתי תשוב לעבודתה הרי שאין היא זכאית לשכר על
3 התקופה בה לא עבדה.
4 לחילופין, טענה הנתבעת כי יש לראות את התובעת כמי שעבודתה הופסקה
5 בתום שיחת הבירור שכן ברור היה שהנתבעת לא תוכל להמשיך ולהעסיקה.
6

דיון והכרעה

7
8 במסגרת חקירתו הנגדית הודה נדב כי הוא השעה את התובעת (כפי שמסר גם
9 לשוטר שגבה ממנו את הודעתו), אלא שהסביר כי מבחינתו "המילה השעיה
10 היתה כי כרגע אינה עובדת" (עמ' 20 שורות 19-10 לפרוטוקול).
11 נדב אף הודה כי הוא היה זה שאמר לתובעת כי בשלב זה היא אינה עובדת,
12 היתה הוא וכי הסטטוס הזה של "לא עובדת" נמשך על לפיטוריה (עמ' 20
13 שורות 25-20 לפרוטוקול).
14

15 בנסיבות אלו וגם אם התכוון נדב, עת השתמש במילה השעיה, לכך שהתובעת
16 לא תעבוד עד שהנתבעת תחליט כיצד לטפל במצב שנוצר, הרי שאין לקבל את
17 עמדת הנתבעת כאילו התובעת אינה זכאית לקבל שכר בגין תקופת "השעיה"
18 זו, מאחר והיא לא יצרה קשר עם הנתבעת כדי לברר מתי תשוב לעבודה, שהרי
19 נדב אמר לה שבשלב זה אינה עובדת, אז כיצד היו עשויות לעזור שיחות טלפון
20 מצידה, בתקופה זו?
21

22 אמנם, לכאורה יש בעובדה שהנתבעת לא נחפזה להחליט על פיטורי התובעת
23 מיד בסיום ישיבת הבירור כדי לחזק את טענתה שהיא אכן בדקה מה עליה
24 לעשות, בדיקה שבעקבותיה הגישה תלונה במשטרה כעשרה ימים לאחר ישיבת
25 הבירור, בדיקה בגינה, שלחה לתובעת מכתב פיטורים, ביום 2/7/12, אלא שאין
26 בכך כדי להוביל למסקנה שיש להתייחס אל התובעת כמי שלא העמידה את
27 עצמה לרשות הנתבעת.
28

29 בנסיבות אלו, יש מקום לחייב את הנתבעת לשלם, לתובעת, שכר, אך לא
30 בסכום אותו תבעה אלא בהתאם לממוצע שכרה כפי שנקבע לצורך השכר

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

1 הקובע (שהרי התובעת לא טענה ובוודאי שלא הוכיחה כי היא היתה אמורה או
2 מתוכננת לעבוד בדיוק כפי שעבדה בחודש מאי) לפיכך הרינו מחייבים את
3 הנתבעת לשלם לתובעת 66% משכרה הקובע, קרי סכום של 1,154 ₪, כתחליף
4 לשכר שהיתה יכולה להשתכר לו לא היתה מושעית מעבודתה, ביום 13/6/12,
5 על ידי נדב.

6

7 **15. האם הפרה התובעת את חובת האמון ותום הלב המתחייבת מיחסי עובד**
8 **מעסיק ואם כן האם יש לחייבה לשלם לנתבעת פיצוי בגין כך?**

9

10 בשים לב לקביעתנו בנוגע לזכאותה של התובעת לקבלת פיצויי פיטורים והיות
11 וקבענו כי הנתבעת לא הצליחה להוכיח את שייחסה לתובעת, הרינו דוחים
12 רכיב זה של התביעה שכנגד.

13

14 **16. האם זכאית הנתבעת לקבל מהתובעת סכום של 6,000 ₪ בגין כספי הפידיון**
15 **שלטענתה לקחה ממנה האחרונה ?**

16

17 מהטעמים שפורטו בסעיף 15 דלעיל וגם מאחר והנתבעת לא הצליחה להוכיח,
18 ברמת ההוכחה הנדרשת מצד המבקש לחייב צד אחר לשלם לו כספים
19 שלכאורה לקח ממנו, כי אכן התובעת לקחה את הכספים להם טענה הנתבעת,
20 הרינו דוחים גם רכיב זה של התביעה שכנגד.

21

22 **17. סוף דבר**

23

24 משקיבלנו את תביעתה של התובעת בחלקה וזאת תוך שהעדפנו, על פי רוב, את
25 חישוביה של הנתבעת ולאחר שדחינו את רוב טענותיה של הראשונה בענין
26 זכאותה לקבל פיצוי עונשי בשל פיטורים שלא כדין ומכח חוק איסור לשון הרע
27 וכן משדחינו את התביעה שכנגד, הרינו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובעת
28 את הסכומים הבאים:

29

30 **א. סכום של 1,748 ₪ בגין אי עריכת שימוע כדין.**

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

- 1 ב. סכום של 1,894 ₪ בגין פיצויי פיטורים.
- 2 ג. סכום של 1,232 ₪ בגין אי מתן הודעה מוקדמת.
- 3 ד. סכום של 876 ₪ בגין דמי הבראה.
- 4 ה. סכום של 1,050 ₪ בגין פידיון חופשה שנתית.
- 5 ו. סכום של 450 ₪ בגין דמי חגים.
- 6 ז. סכום של 564 ₪ בגין פיצוי בשל העדר הפרשה לקרן פנסיה.
- 7 ח. סכום של 1,154 ₪ במקום שכר שהיתה יכולה התובעת להשתכר
- 8 בתקופת ההשעיה.
- 9

10 כל הסכומים הנ"ל ישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק מיום 1/8/12 ועד ליום

11 התשלום המלא בפועל.

12

13 בנקודה זו נציין כי גם בנוגע לרכיבים המצמיחים זכאות לפיצויי הלנת שכר או

14 לפיצויי הלנת פיצויי פיטורים, לא מצאנו שיש מקום לחייב את הנתבעת ברכיב

15 זה הואיל והשתכנענו כי היתה מחלוקת כנה בין הצדדים בנוגע לזכאותה של

16 התובעת לאותם רכיבים המצמיחים זכאות לפיצויי הלנה, כאמור.

18. הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד

19

20 למרות שקיבלנו את התביעה, בחלקה ולמרות שדחינו את התביעה שכנגד

21 החלטנו שלא לעשות צו להוצאות וזאת מהטעמים הבאים:

22

23 א. הפער הניכר בין הסכומים שתבעה התובעת לבין הסכומים שנפסקו

24 לזכותה.

25 ב. הצעה שהציעה הנתבעת בתחילת ישיבת ההוכחות, הצעה שהיה טמון

26 בה שכל טוב ופוטנציאל אמיתי לחיסכון בזמן רב ובמשאבים ואשר

27 מפאת משקלה, על החלטתינו שלא לעשות צו להוצאות, נביאה

28 להלן: "התביעה מורכבת, למעשה משלושה חלקים: 35,000 ₪ זה פיצוי

29 עונשי, אני שם בצד, שי 5,000 ₪ העדר שימוע ו - 10,000 ₪ כל יתר

30 הזכויות, הצעתי, כדי לזרז את העניינים ולחסוך מכולנו, כל הראיות בפני

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 21606-09-12

- 1 בית הדין. נשים בצד את רכיב ה - 35,000 ₪ שאינני רואה שיש בו הרבה,
2 ניקח את כל הרכיבים האחרים, 15,000 ₪ וליתן לביה"ד להכריע לפי סעיף
3 79א. לחוק בתי המשפט (לא מנומק) כאשר סכום פסק הדין ינוע מאפס ל -
4 15,000 ₪" (עמ' 10 שורות 14-19 לפרוטוקול).
5
6 19. כל אחד מהצדדים רשאי לערער על פסק הדין, לבית הדין הארצי לעבודה
7 בירושלים, בתוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין.
8
9
10
11 ניתן היום (ו' טבת תשע"ה, 28 28 דצמבר 2014) בהעדר הצדדים.

מר עזרא מועלם
נציג ציבור (מעסיקים)

יעקבס אורית,
שופטת

מר עאטף טאטור
נציג ציבור (עובדים)